

Kaukasisk ovtcharka

Syd-russisk ovtcharka

Sentral-asiatisk ovtcharka

Ovtcharkarasene

Ovtcharkaene er store, balanserte, intelligente og selvstendige hunder, som elsker sin eier over alt på jord. Å leve med en ovtcharka er en livsstil. Dens egenskaper gjør den til en perfekt vokterhund og utmerket gårdshund.

Tekst og foto: Klubbens medlemmer

Troikaen de tre ovtcharkarasene utgjøres av kaukasisk ovtcharka (KO), sydrussisk ovtcharka (SRO) og sentralasiatisk ovtcharka (CAO). Det russiske ordet «ovtcharka» betyr gjeter, og med begrepet ovtcharkarasene mener man gjeterens hund, da de er mer vokterhunder enn gjeterhunder.

Hvordan er de og hvem passer de for?

En ovtcharka gir sin eier ubetinget kjærlighet, den er trofast og lojal. Det er frihetselskende hunder som trenger plass til å utfolde seg utendørs. Det er intelligente, selvstendige og tidvis sta hunder, som fortsatt har de opprinnelige vokterinstinktene intakt. De kan gjerne bo utendørs hele året, og trives best om de får være sammen med eieren sin i rolige omgivelser.

De er hardføre, lite kravstore hunder, som tåler kulde like godt som varme. Til tross for at de er store og tunge er de veldig atletiske, og kan enkelt hoppe to meter fra stillestående. De blir veldig raskt renselige, er rolige og avslappede innendørs, også når de er alene hjemme. De er utmerkede brukshunder og vaktthunder, og gode, utholdende turkompiser som også kan brukes til trekk og kløv. Alle tre raser har selvrensende pels, CAO krever minst pelsstell, KO en ukentlig gjennombørsting, mens SRO bør børstes daglig.

Når en ovtcharka ser på eieren sin så skinner øynene av lojalitet, intelligens, kjærlighet og en indre ro. CAO er en rase som går utmerket sammen med andre hunder og andre dyreslag, bare hunden blir introdusert som valp. ►

Klubben for Gårds- og Fjellhunder

De tre ovtcharkarasene er tilsluttet raseklubben KGfH – Klubben for Gårds- og Fjellhunder. KGfH fungerer som en paraplyorganisasjon for store hunderaser som ikke er mange nok til å danne egne spesialklubber.

KGfH arrangerer en årlig hundeutstilling der det utdeles såkalt storcert til klubbens raser, et cert på linje med det som deles ut på NKKs utstillinger.

Nettsider: www.kgfh.net

E-post: kgfh@klubb.nkk.no

Kaukasisk ovtcharka

FCI gruppe: 2.
FCI rasenummer/dato:
328/23.08.1984
Opprinnelsesland/hjemland:
Russland

Opprinnelse og historie

Kaukasisk ovtcharka (KO) er en av verdens eldste hunderaser og kommer opprinnelig fra området rundt Svartehavet. Der ble den avlet frem gjennom naturlig seleksjon i flere århundrer, utviklet fra en landrase i nær genetisk slekt med sentralasiatisk ovtcharka og kangal (ref. *Vavilov institute of general genetics, 2006*). Hundene levde i landsbyene sammen med familiene sine, og var høyt verdsatt. Deres arbeidsområder var først og fremst å vokte buskaper mot tap til rovdyr eller tyver. Ellers ble de brukt til å beskytte kvinner og barn i landsbyene mot omstreifende bander. Under andre verdenskrig hentet russerne, med Stalin i spissen, tusenvis av hunder fra Georgia og landene rundt Svartehavet. Disse ble fraktet til Russland og senere innlemmet i avlsprogrammet til de militære kennelene der. Flere av disse ble avlet først og fremst med formål vakthold og som krigshunder.

Vakker, stor og harmonisk

Kaukasisk ovtcharka er en harmonisk bygd, stor og robust hund med godt markert kjønnspreget. Pelsen er vakker med lange utstående dekkhår og tett underull. Markert man, frynser på for og bakben, bukser og hale. Alle farger er tillatt med unntak av sort, brun, blå og leverfarget. Hanner har minimum mankehøyde 68 cm og tisper 65 cm. Det er ingen grense oppad, men hunden skal være harmonisk. Den har godt koordinerte bevegelser, som er frie, elastiske og med godt driv. Det er en stødig, aktiv og selvsikker hund som også er selvstendig. Knyttet til sin eier, mistenksom mot fremmede og en utmerket vakthund.

Rasen i Norge

Den første kaukasisk ovtcharka kom til Norge i 1996, og samme år ble det første kullet på ti valper født. Det er per i dag tre kenneler som driver oppdrett på rasen, og dagens populasjon i Norge er beregnet til i underkant av 100 individer.

Raserepresentasjon

Sydrussisk ovtcharka

FCI gruppe: 2. **FCI rasenummer/dato:** 326/30.09.1983
Opprinnelsesland/hjemland: Russland

Opprinnelse og historie

Sydrussisk ovtcharka (SRO) kommer opprinnelig fra Krimhalvøya, Ukraina. Tilbake i 1797 ble en saueflokk solgt fra Spania til Russland. Disse sauene, fra 2500 til 8000 i antall, måtte drives over land hele veien til fots. Transporter som dette kunne ta to år, og ble ledsaget av gjeterhunder med lang bølgete pels. Når sauene kom til Russland ble de fleste brakt til Askania Nova, et stort område på Krimhalvøya. De små gjeterhundene ble krysset med lokale hunder som tartar, kaukasisk ovtcharka, krim greyhound og den ungarske komondor, da det var et sterkt behov for større hunder som var egnet til å vokte og beskytte flokkene mot ulv og andre rovdyr. Evnen til å drive sau var ikke like relevant lenger. I 1850 var SRO allerede en utbredt rase. Registreringer viser cirka 2000 ovtcharkae, i permanent arbeid, med fire eller fem hunder for hver tusen sauer. I 1947 ble komondor krysset inn for å få friskt blod i rasen, noe som ble gjentatt i 1970.

Kvikk og muskuløs

Sydrussisk ovtcharka er en over middels stor gjeterhund, kraftig, senete og tørr med god benstamme og meget muskuløs. Rasen skal ha et tydelig kjønnspreget. Det er en meget livlig og bevegelig hund, med raske reaksjoner. Den har et naturlig vaktinstinkt og er mistenksom mot fremmede. Pelsen skiller den fra de andre to ovtcharkarasene; en sydrussisk ovtcharka har lang pels over hele kroppen og hodet, med masse tykk underull. Minstehøyde er 65 cm for hannhunder og 62 cm for tisper (ingen makshøyde).

Rasen i Norge

Den første sydrussiske ovtcharka ble importert fra Nederland i 2006, og ble senere eksportert tilbake til sin oppdretter. Deretter ble en tisper og en hannhund importert fra Finland i 2009, disse har senere blitt eksportert til Sverige. Hannhunden har blitt vist på utstilling i Norge og har blitt internasjonal champion. Det har ikke vært født noen kull med sydrussisk ovtcharka i Norge.

Det sies at en CAO aldri biter et barn. En SRO har stor kjærlighet og hengivenhet til familien, og knapt noen hengivenhet i det hele tatt overfor fremmede. Ovtcharka er ingen utpreget familiehund, men med rett eier er det en fantastisk hund å leve med og rasene blir fort en livsstil. Frem til 1989 var det eksportforbud på de tre ovtcharkarasene, men etter at Berlinmuren falt har rasene hatt økende popularitet verden over.

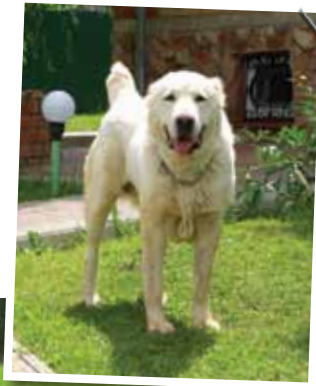
Folk som ønsker å eie en ovtcharka må innse at for å være ansvarlige eiere må de oppfylle visse kvaliteter: Hundeerfaring, kunnskap om rasen, samt vilje til å tilbringe mye tid til å utdanne og trene sin hund. Oppførselen og karakter på hundene er sterkt påvirket av kvaliteten på sosialiseringen hundene har fått. Det en ønsker at en ovtcharka skal akseptere, må innlæres som valp.

Ovtcharka som vokterhund for bufe

Rasene fungerer i mange land fortsatt som arbeidende vokterhunder. Best resultat får man om de jobber i en flokk som gjetes, men patruljering og arbeide på inngjerdede områder fungerer også. Som vokterhunder er de knyttet til flokken sin, selvstendig tenkende og problemløsende. For å oppnå best mulig pregning som blivende vokterhund bør valper introduseres til flokken sin tidlig i sosialiseringperioden, helst ved 6-7 ukers alder.

Helse og mentalitet

I samarbeid med raseklubben i Sverige har 13 kaukasisk ovtcharka, fire sydrussisk ovtcharka og tre sentralasiatisk ovtcharka blitt mentalbeskrevet i Sverige og har kjent mental status. Detaljerte resultater finnes på «hunddata» på SKKs nettsider. Erfaringene fra dette har vært gode, og hundene har blitt beskrevet som mentalt sunne og trivelige. Alle tre ovtcharkarasene er friske raser, men noen tilfeller av HD og AA har vi sett, samt våteksem og onosteose. Rasene har en forventet levealder på cirka 9-12 år. ■

Sentralasiatisk ovtcharka

FCI gruppe: 2. FCI rasenummer/år: 335/1989

Opprinnelsesland/hjemland: Russland

Opprinnelse og historie

Sentralasiatisk ovtcharka (CAO), er en hyrde- og vokterhund, og en av verdens eldste hunderaser. Rasens historie strekker seg mer enn 4000 år tilbake, og er fram til i dag så å si uforandret. Rasen har alltid arbeidet som vokterhund for nomader, og til dels levd under svært vanskelige forhold, der både natur og klima har vært med på å forme rasen igjennom naturlig seleksjon. Rasens egenskaper har utviklet seg på bakgrunn av bruksområdene gjennom alle år, på jobb med og for nomader på vandring gjennom land i Sentralasia.

CAO er en av de mest populære raser i Russland per i dag. Rasens opprinnelse kan spores tilbake til hunder fra Tibet, buskaphunder fra ulike nomadestammer, samt mongolske gjeterhunder. Ingen nomader kunne leve uten hund. Den var elsket, høyt verdsatt og ble behandlet godt. CAO stammer fra området mellom steppene ved Uralfjellene i Russland, Kaspihavet, Tyrkia og det vestre Kina i øst. Rasen ble brukt til beskyttelse mot rovdyr og til å vokte sin eiers familie, hans eiendom og buskap.

Stor, harmonisk og modig

Sentralasiatisk ovtcharka er en harmonisk bygget hund, den er stor og moderat lang. Den har en robust, muskuløs kropp med godt kjønnspreg. Hannhundene er mer massive og modige enn tispene, og med mer uttalt manke og større hode, der hodet skal være nærmest rektangulært. Hannhunder skal være minst 70 cm høye, og tisper minst 65 cm. Større hunder er å foretrekke. Alle farger er tillatt, unntatt genetisk blå, genetisk brun og tan med sort sadel. I hjemlandet kuperes både hale og ører ved fødsel.

Rasen i Norge

I Norge finnes det rundt 20 CAO. Kun et fåtall hunder ses på utstillinger på grunn av kuperingsforbudet i Norge. Den første CAO ble importert til Norge i 1999, denne ble senere norsk utstillingschampion, men ble ikke brukt i avl. Senere har det blitt importert ni eksemplarer av rasen til Norge. Det første og foreløpig eneste kullet ble født i 2011.

